

Załącznik do Uchwały nr 03/2020
Rady Fundacji na Rzecz Zabytkowej
Świątyni Mariackiej w Sławnie
Renovatio Ecclesiae
z dnia 30 czerwca 2020 r.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Fundacji na Rzecz Zabytkowej Świątyni Mariackiej w Sławnie Renovatio Ecclesiae za 2019 r.

1. Informacje ogólne.

Fundacja na Rzecz Zabytkowej Świątyni Mariackiej w Sławnie Renovatio Ecclesiae powołana została przez fundatorów (osoby fizyczne): Krzysztofa Kowalczyka, Wojciecha Ludwikowskiego i proboszcza parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Sławnie na mocy aktu notarialnego z dnia 2 marca 2011 r. repertorium A numer 817/2011. Fundacja działa na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (tj. Dz.U.2016 poz.40) oraz Statutu.

Fundacja rozpoczęła działalność 24 sierpnia 2011 r., po wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Koszalinie, IX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000394452. Fundacji nadano numer statystyczny REGON 321128964.

Siedzibą Fundacji jest Miasto Sławno, adres siedziby: ul. Rapackiego 24, 76-100 Sławno.

Informacja o składzie organów Fundacji.

Organami Fundacji są:

1. Rada Fundacji
2. Zarząd Fundacji

Skład Rady Fundacji:

1. Mieczysław Grabowski – przewodniczący Rady
2. Marek Jarmoliński – członek
3. Wiesława Małolepsza-Radzik - członek
4. Włodzimierz Olszewski - członek
5. Kazimierz Małecki - członek
6. Jacek Ścigała - członek

Skład Zarządu Fundacji:

1. Margareta Sadowska – prezes Zarządu
2. Roman Hennig – członek Zarządu
3. Romuald Mikoński – członek Zarządu

2. Zasady, formy, zakres działalności statutowej

Fundacja realizuje swoje cele poprzez:

- zbiórkę (wpłaty bezpośrednie na konta Fundacji) środków finansowych na prace remontowo-konserwatorskie kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Sławnie,
- opracowanie, przygotowanie i składanie wniosków o dofinansowanie remontu kościoła ze środków zewnętrznych, pomoc w rozliczaniu dotacji otrzymanych przez parafię na remont obiektu.
- współpraca ze służbami konserwatorskimi w zakresie nadzoru nad wykonaniem prac remontowo-konserwacyjnych dla kościoła.

Do realizacji celów otworzono dwa konta bankowe: w Banku Spółdzielczym w Sławnie i Banku PKO BP w Sławnie.

Dla transparentności działania i wydatkowania środków finansowych utworzono stronę internetową Fundacji pod adresem: www.renovatio.slawno.pl

W 2019 roku kontynuowany był gruntowny remont zabytku. Możliwy był dzięki dotacji z funduszy Unii Europejskiej oraz wsparciu lokalnych samorządów. Projekt był realizowany w ramach 4 Osi Priorytetowej RPO WZ 2014-2020 „Naturalne otoczenie człowieka”, działanie 4.1 „Dziedzictwo kulturowe”. Zanim przystąpiono do remontu murów zewnętrznych, niezbędnym krokiem było opracowanie dokumentacji projektowej i konserwatorskiej, tj. badań geotechnicznych gruntu przy fundamentach, badań stratygraficznych ścian wewnętrznych, ekspertyz technicznych, projektów remontu, kosztorysów. Następnie opracowywano wnioski o dofinansowanie takich prac, jak skuwanie zagrzybionych tynków wewnątrz obiektu i położenia nowych - wapiennych, remontu więźby dachowej prezbiterium, remontu dachu wieży kościoła i ostatnio remontu dachu.

Remont rozpoczęty w 2018 roku zakończony został w lipcu 2019 roku. Prace remontowe przy murach zewnętrznych trwały prawie półtora roku i kosztowały blisko 3 miliony złotych. z czego 2,5 miliona stanowiło dofinansowanie z UE, 200 tysięcy zł to dotacja ze Starostwa Powiatowego w Sławnie, 200 tysięcy zł z Miasta Sławno. Zaplanowane roboty konserwatorsko-renowacyjne obejmowały oczyszczenie elewacji sławieńskiego zabytku, konserwację ścian i okien oraz wymianę cegieł i fug. Zanim przystąpiono do prac, przeprowadzono wnikliwe badania materiałów ikonograficznych, archiwalnych, historycznych oraz badania konserwatorskie i architektoniczne. Nadzór inwestorski oraz konserwatorski nad inwestycją pełnił Zbigniew Kocur, a głównym wykonawcą robót była firma „Gorek Restaurowanie sp. z o.o.” z Warszawy. Prace prowadzone były pod nadzorem konserwatorskim, a nad stroną architektoniczno-historyczną czuwał zespół pod kierownictwem prof. Jadwigi Łukaszewicz. Konserwatorskiej reanimacji poddane zostało ponad 4 tys. mkw. elewacji.

Zanim przystąpiono do pracy, trzeba było przeprowadzić wnikliwe badania materiałów ikonograficznych, archiwalnych, historycznych oraz badania konserwatorskie i architektoniczne. Dzięki kwerendzie przeprowadzonej w archiwum w Koszalinie oraz w Greifswaldzie udało się ustalić wiele interesujących faktów. Badania architektoniczne prowadzone pod kierunkiem prof. Aleksandra Piwka, przyczyniły się z kolei do ustalenia etapów budowy kościoła, sposobu jego budowy i wydobywania najbardziej wartościowych detali. Badania konserwatorskie prowadzone pod kierunkiem Magdy Caban i Przemysława Gorka przyczyniły się natomiast do odkrycia unikalnych rozwiązań architektonicznych.

Dokonano dezynfekcji, oczyszczenia oraz usunięcia wtórnych uzupełnień, przemurowań, przede wszystkim zaprawy cementowej, której nie powinno się przy takich budowlach w ogóle używać. Przeprowadzona została konserwacja zachowawcza wszystkich oryginalnych elementów elewacji. Następnie, w ramach prac restauratorskich zostały uzupełnione wapienne spoinowania oraz poszczególne detale wykonane na specjalne zamówienie. Na koniec odbyło się tzw. scalenie kolorystyczne całości.

Szczególną uwagę po remoncie zwraca ściana zachodnia świątyni. Nad głównym wejściem pojawiło się gotyckie okno. - Wcześniej było ono zamurowane. Podjęto decyzję o jego przywróceniu. Dzięki temu ta elewacja uzyskała harmonię. W świątyni pojawiły się także witraże zaprojektowane przez Marka Wituszyńskiego z Torunia. Szklenia te zostały wykonane na podstawie badań materiałów archiwalnych. Dotarliśmy do zapisów, rysunków i fotografii, aby sprawdzić, jak pierwotnie wyglądało oszklenie korpusu nawowego. Natomiast w 1903 roku w zakładzie Ferdinanda Müllera w Kwedlinburgu zostały wykonane witraże w prezbiterium. Uległy one zniszczeniu w 1945 roku. Teraz je odtworzyliśmy. Z jednym wyjątkiem - w oknie wschodnim za ołtarzem głównym pojawiła się gołębnica symbolizująca Ducha Świętego, której wcześniej nie było.

Prezes Fundacji Margareta Sadowska przez cały okres prowadzenia remontu wraz ze służbami konserwatorskimi i akademikami oceniali stan zaawansowania projektu. Projekt, wstępnie miał zostać zakończony w grudniu 2018 roku. Ze względu na krótki czas tak obszernych prac, zdołano przedłużyć termin zakończenia robót do końca lipca 2019 roku.

Przez okres realizacji projektu, co miesiąc, odbywały się spotkania grupy roboczej, w skład której wchodził: proboszcz parafii ks. Leszek Szurek, prezes Fundacji Renovatio Ecclesiae Margareta Sadowska, konserwator Krystyna Bastowska, prof. Aleksander Piwek z Politechniki Gdańskiej, prof. Jadwiga Łukaszewicz z UMK w Toruniu, Zbigniew Kocur – inspektor nadzoru inwestorskiego, Wojciech Michałkowski – kierownik budowy, Przemysław Gorek – wykonawca, Zdzisław Świacki -podwykonawca, Magdalena Caban – konserwator podwykonawca, Mariusz Ryndzewicz – CRP Consulting.) Podczas spotkań na bieżąco analizowano wyniki badań historyczno-architektonicznych i korygowano prace konserwatorskie prowadzone na murach i w oknach. Dotyczyło to w szczególności portali, wnęk w otworach okiennych, przypór, zastosowania pobiału. Każdorazowo pobierany był materiał do badań i poszukiwano rozwiązań technologicznych adekwatnych do tego rodzaju zabytku. Ze spotkań grupy roboczej sporządzano protokoły, który pozostawiano w dokumentacji rozliczeniowej projektu, prowadzonej przez CRP Consulting.

3. Realizacja prac organizacyjno-administracyjnych

1. W I półroczu 2019 r. Zarząd przedstawił Radzie Fundacji sprawozdania z działalności za 2018 r. i złożył je w terminie do odpowiednich instytucji kontrolnych.
2. Rada Fundacji przyjęła sprawozdania finansowe i merytoryczne Zarządu Fundacji za 2018 r. i udzieliła Zarządowi absolutorium.
6. Członkowie Fundacji nie pobierają wynagrodzeń. Wydatki związane z pracą w Fundacji pokrywają ze środków prywatnych.

Prezes Zarządu Fundacji

Margareta Sadowska